

tav prasad savaiye in hindi and punjabi

त्वप्रसादि ॥ स्वये ॥

स्रावग सुध समूह सिधान के देखि फिरिओ घर जोग जती के ॥
सूर सुरारदन सुध सुधादिक संत समूह अनेक मती के ॥
सारे ही देस को देखि रहिओ मत कोऊ न देखीअत प्रानपती के ॥
स्त्री भगवान की भाइ क्रिपा हू ते एक रती बिनु एक रती के ॥१॥२१॥
माते मतंग जरे जर संग अनूप उतंग सुरंग सवारे ॥
कोट तुरंग कुरंग से कूदत पउन के गउन कउ जात निवारे ॥
भारी भुजान के भूप भली बिधि निआवत सीस न जात बिचारे ॥
एते भए तु कहा भए भूपति अंत कौ नांगे ही पांइ पधारे ॥२॥२२॥
जीत फिरै सभ देस दिसान को बाजत ढोल म्रिदंग नगारे ॥
गुंजत गूड़ गजान के सुंदर हिंसत हैं हयराज हजारे ॥
भूत भविख भवान के भूपत कउनु गनै नहीं जात बिचारे ॥
स्त्री पति स्त्री भगवान भजे बिनु अंत कउ अंत के धाम सिधारे ॥३॥२३॥
तीरथ नान दइआ दम दान सु संजम नेम अनेक बिसेखै ॥
बेद पुरान कतेब कुरान जमीन जमान सबान के पेखै ॥
पउन अहार जती जत धार सबै सु बिचार हजारक देखै ॥
स्त्री भगवान भजे बिनु भूपति एक रती बिनु एक न लेखै ॥४॥२४॥
सुध सिपाह दुरंत दुबाह सु साज सनाह दुरजान दलैंगे ॥
भारी गुमान भरे मन मैं कर परबत पंख हले न हलैंगे ॥
तोर अरीन मरोरि मवासन माते मतंगन मान मलैंगे ॥
स्त्री पति स्त्री भगवान क्रिपा बिनु तिआगि जहान निदान चलैंगे ॥५॥२५॥
बीर अपार बडे बरिआर अबिचारहि सार की धार भछ्या ॥
तोरत देस मलिंद मवासन माते गजान के मान मल्या ॥
गाइहे गड़हान को तोड़नहार सु बातन हीं चक चार लव्या ॥
साहिबु स्त्री सभ को सिरनाइक जाचक अनेक सु एक दिव्या ॥६॥२६॥

ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਠਕ ਭਵਾਨ ਜਧੈਗੇ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਠਲ ਮੈ ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਠਾਪ ਠਧੈਗੇ ॥
 ਪੁੰਨ ਪੁਰਾਪਨ ਭਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ ਪਾਪਨ ਕੇ ਭਹੁ ਪੁੰਜ ਖਧੈਗੇ ॥
 ਸਾਠ ਸਮੂਹ ਪੁਰਸੰਨ ਫਿਰੈਂ ਜਗ ਸੁਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਠਧੈਗੇ ॥੭॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਙੁੰਦੁ ਗਜਿੰਦੁ ਨਰਾਠਪ ਜੀਨ ਤਰਿਲੋਕ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਙੁਸਨਾਨ ਗਜਾਢਿਕ ਢਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਅਮਭਰ
 ਸਾਜ ਭਰੈਂਗੇ ॥
 ਭੁਰਹਮ ਮਹੈਸਰ ਭਿਸਨ ਸਚੀਪਿਤ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜ
 ਫਾਸਿ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ ਸੁੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪੁਰਸ ਹੈਂ ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰ ਨ ਢੇਹ ਠਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਜੇ ਨਰ ਸੁਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪੁਰਸ ਹੈਂ ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰ ਨ ਢੇਹ ਠਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਕਹਾ ਭਧੋ ਜੋ ਢੋਤ ਲੋਚਨ ਮੂੰਢ ਕੈ ਭੈਠਿ ਰਹਿਓ ਭਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਙੁਓ ॥
 ਨੁਹਾਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦੁ ਨਿ ਲੋਕ ਗਧੋ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਙੁਓ ॥
 ਭਾਸ ਕੀਓ ਭਿਖਿਓ ਸੋ ਭੈਠ ਕੈ ਏਸੇ ਹੀ ਏਸ ਸੁ ਭੈਸ ਭਿਠਾਙੁਓ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੈਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪੁਰੇਸ ਕੀਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪੁਰਭ ਪਾਙੁਓ ॥੯॥੨੯॥
 ਕਾਹੁ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਠਰਧੋ ਸਿਰ ਕਾਹੁ ਲੈ ਲਿੰਗ ਗਰੇ ਲਟਕਾਙੁਓ ॥
 ਕਾਹੁ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਢਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੁ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਙੁਓ ॥
 ਕੂਰ ਕੁਰਿਓ ਠਰਿਙੁਓ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਸੁੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਢੁ ਨ ਪਾਙੁਓ ॥ ੧੦॥੩੦॥
 ਕੋ ਭੁਠਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ ਕੋਤ ਸੁਰਿਠਾਨ ਕੋ ਪੂਜਨ ਠਾਙੁਓ ॥

tav prasad savaiye in punjabi

ਤੁਧੁਸਾਢਿ ॥ ਸੁੈਯੇ ॥
 ਸੁਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੁਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ ਢੇਖਿ ਢਿਰਿਓ ਘਰਿ ਜੋਗਿ ਜਤੀ ਕੇ ॥
 ਸੁਰ ਸੁਰਾਰਢਨ ਸੁਧ ਸੁਧਾਢਿਕ ਸੰਤ ਸਮੁਹ ' ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਢੇਸ ਕੇ ਢੇਖਿ ਰਹਿਯੋ ਮਤ ਕੇਊ ਨ ਢੇਖੀਅਤ ਪਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥
 ਸੁੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰ ਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਖਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ ਅਨੁਪ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਮੇ ਕੁਢਤ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੇ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਤੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤਿ ਅੰਤ ਕੇ ਨਾਰੋ ਹੀ ਪਾਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
 ਜੀਤ ਫਿਰੇ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੇ ਬਾਜਤ ਢੋਲ
 ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਗੁੰਜਤ ਗੁੜ ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਹਿੰਸਤ ਹੀ ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤਿ ਕਉਨ ਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥
 ਤੀਰਥ ਨਾਨ ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੇ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੇ ॥
 ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰਿ ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
 ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਰਿ ਪਰਬਤ ਪੰਖ ਹਲੈ ਨ ਹਲੈਂਗੇ ॥
 ਤੇਰਿ ਅਰੀਨ ਮਰੇਰਿ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
 ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਤਿਆਗਿ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
 ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛਯਾ ॥
 ਤੇਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲਯਾ ॥
 ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚਕ ਚਾਰ ਲਵਯਾ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰਨਾਇਕ ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵਯਾ ॥੬॥੨੬॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
 ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢਿ ਜੈਤ ਧੁਨਿ ਪਾਪਨ ਕੈ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
 ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗਿ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭੈ ਅਵਿਲੋਕਿ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਿਪ ਜੋਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੇ ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨਿ ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ ਸਾਜਿ ਬਰੈਂਗੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੁਰ ਬਿਸਨੁ ਸਚੀਪਤਿ ਅੰਤਿ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸਿ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈਂ ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰਿ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥

ਕਹਾ ਭਯੋ ਦੇਉ ਲੋਚਨ ਮੁੰਦ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ ਬਕਧਯਾਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਰਾਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਲੋਕ ਗਇਓ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
ਬਾਸੁ ਕੀਓ ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੇ ਐਸੇ ਹੀ ਐਸ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੌ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੁਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰਿ ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥
ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੌ ਪੁਜਤ ਹੈ ਪਸੁ ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕੌ ਪੁਜਨ ਧਾਇਓ ॥
ਕੁਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੌ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥